

Čís. 5279.

Výzva pachateľa k tlupe robotníkov, aby sa pod jeho vedením hromadne domáhali u úradu výplaty podpory v nezamestnanosti a aby, nebude-li ich žiadosti vyhovené, hádzali kamením do oblokov úradnej budovy, je podnecovaním k zločinu shluknutia podľa §§ 4, odst. 1, 6, odst. 1 zák. čl. XL:1914.

Odsúdeniu pachateľa pre prečin podľa § 15, čís. 2 zák. na ochr. rep. nie je na prekážku, že obžaloba kvalifikovala túto jeho činnosť ako výzvu k prečinu poškodenia cudzieho majetku podľa § 421 tr. zák.

Verejný záujem vyžaduje výkon trestu, podnecoval-li pachateľ k násilnostiam proti úradom.

(Rozh. zo dňa 25. apríla 1935, Zm IV 102/35.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti Š. Č., obžalovanému z prečinu podľa § 15, čís. 2 zák. na ochr. rep., vyhovel zmätočnej sťažnosti vrchného štátneho zastupiteľstva, založenej na dôvode zmätočnosti podľa čís. 1a) § 385 tr. p., zrušil rozsudok vrchného súdu a uznal obžalovaného vinným v prečine výzvy k trestným činom podľa § 15, čís. 2 zák. na ochr. rep.

Dôvody :

Proti rozsudku vrchného súdu, ktorým bol obžalovaný podľa čís. 1 § 326 tr. p. sprostý obžaloby, podanej naň pre prečin podľa § 15, čís. 2 zák. na ochr. rep., podalo vrchné štátne zastupiteľstvo zmätočnú sťažnosť z dôvodu zmätočnosti podľa čís. 1a) § 385 tr. p., ktorú generálny prokurátor zadržal.

Zmätočná sťažnosť je základná. Nežze prisvedčiť názoru vrchného súdu, že zažalovaný čin obžalovaného nevykazuje náležitosti skutkovej podstaty trestného činu vôbec. Právom vytýka zmätočná sťažnosť, že výroky obžalovaného, aby robotníci — v počte 40 až 50 osôb — pod jeho vedením sa hromadne domáhali u notárskeho úradu v B. vyplatenia podpory v nezamestnanosti a aby v prípade, že ich žiadosti nebude vyhovené, hádzali kamením do oblokov notárskeho úradu, obsahuje podnecovanie tlupy k shluknutiu za tým účelom, aby tlupa ozbrojene a násilím sa domáhala na notárovi v B. vyplatenia podpory v nezamestnanosti a tak ho prinútila k vyplateniu týchto podpor, tedy k nejakému opatreniu. Žaloba spatrovala síce v inkriminovaných výrokoch výzvu k prečinu poškodenia cudzieho majetku podľa § 421 tr. z. a vrchný súd neshľadal v čine obžalovaného trestný čin podľa § 15, čís. 2 zák. na ochr. rep., pretože prečin podľa § 421 tr. z. je stihateľný len na návrh poškodeného, a výzva k spáchaniu trestného činu stihateľného len na návrh poškodeného není podľa čís. 5, § 15 zák. na ochr. rep. trestná. Lež kvalifikácia trestného činu uvedená v obžalobe neviaže podľa odst. 2 § 325 tr. p. súdy. Ponevác podnecovanie tak k prečinu ako aj k zločinu je v § 15, čís. 2 zák. na ochr. rep. rovnako kvalifikované ako prečin a postihnuté tým istým trestom, nebolo prekážky, aby nižšie súdy čin ob-

žalovaného bez ďalšieho kvalifikovali ako podnecovanie k zločinu shluknutia podľa § 4, odst. 1 a § 6, odst. 1 zák. čl. LX:1914, ku ktorému zločinu obžalovaný inkriminovanými výrokmi verejne podnecoval. Preto vyhovel najvyšší súd zmätočnej sťažnosti vrchného štátneho zastupiteľstva, postupoval podľa odst. 1 § 33 por. nov. a uznal obžalovaného vinným v zažalovanom prečine.

Ponevác krajský súd o podmienenom odsúdení na tom istom skutkovom základe už rozhodoval, nebolo treba vrátiť vec súdu prvej stolice k novému rozhodovaniu. Najvyšší súd nepovolil obžalovanému podmienené odsúdenie z dôvodu verejného záujmu podľa § 35 zák. na ochr. rep., lebo také podnecovanie k násilnostiam proti úradom neľze nechať bez skutočného výkonu trestu, lebo treba verejnosť od páchania podobných, pre verejný poriadok nebezpečných trestných činov varovať. Podmienky pre priznanie štátneho väzenia neboly shľadané, lebo trestný čin nesvedčí svojou povahou snahe smerujúcej na usporiadanie vecí verejných alebo sociálnych.

Čís. 5280.

K objektivní skutkové podstatě zločinu podle § 185 tr. z., pokud jde o ukrývání a na sebe převedení ukradené věci, se vyžaduje aktivní činnost pachatele.

Požitií odcizených potravin spadá pod pojem »převedení na sebe«.

V případech podílnictví podle § 186 a) tr. z. nemá sčítací zásada § 173 tr. z. místa.

Vyžaduje se tu, aby se vědomí podílníkovo o hodnotě ukradených věcí vztahovalo na tu kterou krádež, z níž podílník jednu nebo více věcí na sebe převedl.

(Rozh. ze dne 26. dubna 1935, Zm I 1130/34.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Chebu ze dne 30. července 1934, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným zločinem podílnictví na krádeži podle §§ 185, 186 a) tr. z., rozsudek v napadené části jako zmatečný zrušil a vrátil věc soudu prvé stolice, aby ji znovu projednal a rozhodl.

Z d ů v o d ů :

Obžalovaný uplatňuje číselně důvody zmatečnosti podle § 281, čís. 5, 9a) a 10 tr. ř.

Provádějíc zmatek čís. 9a) § 281 tr. ř. má stížnost sice pravdu v tom, že k objektivní skutkové podstatě zločinu podle § 185 tr. z., pokud jde o ukrývání a na sebe převedení kradené věci, vyžaduje se aktivní činnosti pachatele. Proti zásadě té se však ani rozsudek nalézacího soudu neprohřešil, nýbrž zjistil aktivní činnost stěžovatelovu ohledně věcí kradených, a to, že stěžovatel věci J. S-em a A. P-em odcizené a do jeho bytu přinesené společně s těmito dvěma snědl. Výtka stížnosti, že pouhé